

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

VI. De iis qui tunc temporis martyrium subierunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

σηκοις εἴεντεις αὐτοῖς αἰθεριτυργίας. ἐν διῆσις A οὐδεὶς τοῖς χειλακοῖς πρόστην αὐτοὺς τὰ αἰόλασα, σότα διπλα λέγενται αὐτοῖς ἐπὶ διαβολῆς δόγματος πιελεῖσιν καὶ δοῦται ἐν ταύτην μάστι τὰς φωνὰς αἰτεθείσας, βασιλεῖσιν θεταῖσι καὶ δὴ προσάξαντος, εἰς πάντα τόπον καὶ πόλιν καὶ ταῦτα πιστοῦται τὰ γεδύματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Πηρὶ τῆς τοῦ θεοῦ τῷ γεράτῳ μαμαρτυρικότατην.

A Λλοὶ μὲν σοκεῖς μακεδονοὶ αὐτόχειρ ἔσω-
τε γεγονός ὁ σεραποπεδεῖχης, δίκην τὸν
ιοτῆς κακογοπίας. ἡμῶν δὲ ἀν Φυγαῖ πά-
τιν διεκνεύθη, καὶ διωγμοὶ χαλεποὶ τῷ τε καὶ
πάτας ἐπαρχίας ἥγεμονον ἀντίστοιχον
καὶ ἡμῶν ἐπαναστάσεις. ὡς καί τινας ἀλόντας
τὴν αὐτὸν θεῖον λόγον ἐπφανῶν, αἰθαληπ-
τικῶν ἐπὶ θανάτῳ Ψήφον καταδέξασθε
αὐτοὺς. Εἰ μέση τῇ πόλει τῆς Φοινίκης, ζευσι-
αντοσφάς ὄμολος ἦσαν οἱ, θηρίων Βορᾶς οὐδε-
ίθονται. Πάτοκοποὶ δὲ τὸν τύπον Σιλβανός,
τηλίκιαν ἴστερηργας. ἐν δηλοῖς ἑτερίτεος αὐ-
γεντα τὴν λειτυργίαν διεικάσας. καὶ τὸν
αὐτὸν χερὸν καὶ Πέτρος τῶν καὶ Αλεξάν-
δρεων παρεικῶν τοεστάς Πηφανέσαλα.
Ἵσοι ἐποκόπων χερῆμα, βίσι δρεπτῆς τε ἔνεκε-
καὶ τὸν ιερῶν λόγων σωματιστεως. Καὶ δε-
μᾶς αἴσηπας θεογονός αἵτιας, μὴ ὅμιλος
πελαστηρὸς τοφεδοκίας, αἰθερώς θεων καὶ
ἀλόγως οὐδὲ Μαζιμίνης τοεστάξαντος, τὴν
κεφαλὴν διποτέμενεισιν αὐτῷ δὲ καὶ τὸν καὶ
Αἰγυπτιον Επισκόπων ἄλλοι πλειες, ταῦτα
τισμένοις Λακιανός τε ἀντρὰ πάντα δει-
σοὶ. Βίσιτε ἐγκερυγτῆς καὶ τοῖς ιεροῖς μαβίμα-
ποι συγκερετημένοι. τὸν καὶ Αἰνιοχειαν πα-
ρεικας πτερεσύντεροι, αἰχθεῖς ἐπὶ τὸ Νικομη-
δεων πολεων, εὐθα τισκαστα βασιλεὺς δια-
τέλεων ἐνύγκανε, τοδιάζων τε ἐπὶ τῷ αἴθον-
τῷ τηλού πέρισσοτε διδιμασκαλίας διπο-
τολογίαν, δεσμωτηρίαν τοφεδοθείσις κτίνουσι. Το-
σατα δῆτας ἐν βρεσαχεῖ τῷ μικναλῷ Μαζι-
μίνῳ καὶ ἡμῶν σωματικέναισι. οὐ τῷ περγέ-
ρε δοκεῖ πολλῷ χαλεπώτερον τέτον ήμει
ἐπεγνηρέμενον διωγμού.

A quādam perpetrare asseverantes, &
quæcumque alia ad infamandam reli-
gionem nostram effutire eas Dux vo-
luerat. Harum igitur mulierum testi-
monia actis inserta, Dux confessim ad
Imperatorem mittit. Nec mora juben-
te Principe in singulis urbibus ac locis
hæc quoque monumenta publicantur.

CAPUT VI.

De iis qui tunc temporis martyrum subierunt.

V Erūm non longo post tempore Huc re-
scens, improbitatis sua poenas dedit.
Nostrorum vero fugaribus & acerbis-
fimæ persecutions renovari coepere;

Niceph.

B provinciarum Rectoribus acriter con-
tra nos insurgentibus. Adeo ut nonnulli
qui in sacra fidei prædicatione excellere videbantur, comprehensi absque
ulla miseratione capitali sententiâ da-
mnati sint. Ex quibus tres apud Em-
sam urbem Phœnices Christianos le-
tisse confessi, bestis objiciuntur. Erat in-
ter hos Silvanus Episcopus, decretate
jam ætatis: qui per annos quadraginta
Sacerdotis ministerium obicerat. Per
idem tempus Petrus quoque qui Ale-
xandrina Ecclesiæ summa cum laude
prefuit; verè præcipuum ac divinum
Episcoporum decus, cum ob totius vi-
tae sanctimoniam, tum ob studium ac
peritiam sacrarum Scripturarum; nul-
lum ob crimen comprehensus, præter
omnium exspectationem subito & ab-
que ulla probabili causa utpote Maxi-
mino jubente, capite truncatur. Idem
cum ipso perpessi sunt complures quo-
que alii Ægyptiorum Episcopi. Sed &
Lucianus Antiochenæ Ecclesiæ Presby-
ter; vir tum virtute continentia, tum fa-
clarum literarum scientia conspicuus;
perductus Nicomediam, in qua tunc
civitate Maximinus morabatur, cum
defensionem fidei illius quam profite-
batur coram Praeside edidisset, conje-
ctus in carcerem trucidatur. Denique
tot & tanta nobis mala brevi tempore
intulit ille omnis virtutis inimicus Ma-
ximinus, ut haec perfecatio multò acer-
bior nobis priore illa videretur.